

טעמי המקרא – כמנהג ק"ק תימן יע"א

מעמידים (שרים)

סוף פסוק	תביר	תלשא ימין	רביע	קרני פרה	אתנחה	זקף גדול	פזר	סגלתא	זקף קטן

מפסיקים (שרים)

פֿשטא	תרי טעמי	פֿסיק	יתיב מקדם	טפחא	שלשלת	זרקא

מוליכים (משרתים)

מאילא	תלשא שמאל	אזלא	דרגא	מארכה	שופר הולך	ירח פדיומו	שופר הפוך

ג' טעמים אלו, אם בא אחריהם רביע - הרי הם מפסיקים.
ואם בא אחריהם טעם אחר זולת הרביע - הרי הם מעמידים.

טרם	אזיל ואתי	תריזן טרסין

הדרבן - היא האזלא הבאה לעולם עם הזקף קטן באותה תיבה
(או בתיבה מוקפת), וקריאתו כקריאת הגעיא ממש.

דרבן

הגעיא - היא קו הניצב מתחת האות, ותפקידה למשוך בקריאת האות שבאה תחתיו.
(זולת בתיבה זעירא מוקפת כמו אלהערים, פגילוי וכיוצ"ב שאין מאריכין בה).

געיא